

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Superstitionibus, Contra Maleficia Sev Sortilegia Qvae Hodie vigent in orbe terrarum

Arles y Andosilla, Martin de

Romæ, 1559

Quinque remedia licita adhibentur ad euita[n]dum mala & adipiscendum
bona.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29941

TRACTATUS

^{ad} a deo puniendum malos propter eius iusticiam quamuis ipsi puniant ex odio & iuidia. Sed beatus Augustinus vt habetur. ij. q. v. ij. nō obseruabitis, enumeratis multis superstitionibus sic concludit. Qui has & quascūque diuinationes aut facta aut auguria obseruat aut attendit aut cōsentit obseruantibus aut talibus credit aut ad domum eorum vadit aut in suā domum introducit aut interrogat: sciat se fidē Christianā & baptismum pręuicasse: & vt paganum apostatam & dei inimicum, iram dei grauitur in eternū incurrere: nisi ecclesiastica penitētia emēdatus deo reconcilietur. Hęc ille.

De remēdijs p̄ adeptiōe bonorū & euitandis malis.

Quinque remedia licita adhibentur ad euitā dum mala & adipiscendum bona.

QUę autem sunt remedia licitā hoīs pro adeptiōe bonorū quorumcunque & pro euitādis malis quibuscūq; reiectis maleficijs diuinatiōibus & superstitiōibus Ponit Ioh. nider precepto. j. c. ix. & sūt quinque. primō faciat (inquit) homo id quod possit ex propria industria, ex propria potentia & virtutum suarum exercitatione per viā naturalis rationis & prudentiæ & artis, quas sciue

DE SUPERSTITIONIBVS. 68

rit, hoc vocatur facere quod in se est: ne videatur tenetari deus. quod apostolus .ij. ad Cor. ix. iubet dicens. abundetis in omne opus bonum. Secundò homo recursum habeat pro consilio ad alios homines qui sunt in hoc prudentiores & super hoc imploret auxiliũ potentioris: vt cum perito in arte medicandi si est infirmitas naturalis. ideo Eccle. xxxviij. Honora medicum propter necessitatem et enim eum creauit altissimus. A deo enim est omnis medela. Tertiò se cõmendat precibus iustorũ huius vitæ vnde Eccle. xxxvij. Cum viro sancto assiduus esto. quẽcunq; cognoueris obseruantẽ timorem dei cuius anima est secundũ animam tuam. Quartò deuotè inuocet sanctos patriæ. de quo Iob. v. dicitur. Voca si est qui tibi respondeat: & ad aliquem sanctorum conuertere. Quintò ad deum pro adiutorio imediate recurrat humiliter sicut in veteri testamẽto ipsa virgo sacra fecit. Tobie .iij. que ait hoc pro certo habete omnis qui colit te: quia vita eius si in probatione fuerit coronabitur: & si in corruptione fuerit ad misericordiam tuam peruenire licebit; & Iosaphat rex iuda in tribulatione inimicorũ existens. ij. Paral. xx. ait cũ ignoramus quid agere debamus. hoc solum habemus residua

TRACTATUS

vt oculos nostros dirigamus ad te, & si inten-
 tum non adipiscitur quis per primam viam
 addat secundam: & sic (si oportet) tertiam
 vsque ad vltimam quod si perseuerauerit: &
 si quod ad salutem est rogauerit vtique ex-
 audietur aut in propria petiti forma aut in-
 quiuvalenti. Exempli gratia. si vis carere vi-
 tio aut occasione eius aut habere virtutes: de-
 uotionē: & huiusmodi spiritualia bona: siue ha-
 bere temporalia, vel carere malis huius vite:
 primo primū arripe secundo adde secūdū &
 sic consequenter: sed alia remedia querere su-
 perstitiosum illicitum est & diabolicum. Nā
 articulus quidem est in Ioan. gerson: parte
 prima de erroribus circa artem magicam: talis
 quod licitum etiam sit & permittendum ma-
 leficia maleficijs repellere Error. Non enim
 sunt maleficijs repellenda: nam aliter sapere,
 est contra fidem desipere. Sunt autē tria
 quibus non prohibetur vti in remedium, sili-
 cet herbis: lapidibus, & similibus q̄ naturali-
 ter habent virtutem, De quo secundum natu-
 rales et medicos ratio reddi potest, vnde bea-
 tus Hieronymus dicit: & ponitur. xxvj. q. viij
 demon sustinenti, licet petras habere & herbas
 sine incantatione. Itē verbis sacris si alicuius
 auctoritatis sint & alijs sacris rebus, vnde

DE SUPERSTITIONIBVS. 69

aliquis colligat herbam medicinalem cū sym-
bolo diuino vel oratiōe dominicali: vel scri-
bat ī carta s̄mbolum vel oratiōem dōinicalē
vel versus alicuius psalmi & ponat super
aliquem infirmum vt sic in istis tantum deus
creator honoretur, nō reprobatur: dummodo
nulla alia superstitio admisceatur: vt habetur
ī concilio Martini pape. xxvi. q. v. nō liceat.
tetto in ieiunijs & orationibus & elemosinis
& alijs operibus que sunt de genere honorum
que certum est placere deo.

Queritur his deficientibus, solum remedium
restat in dei misericordia que
qualiter impetrantur.

Quibus vñs deficientibus vbi humana
subsidia defecerint solū refugiū restat ī
dei misericordia & diuina postulanda
est gratia. de cōse. dist. i. omnis, hęc autē nō su-
perstitiosis. sed pñs obseruationibus. Nō
demonū inuocationibus: sed vite emēdatio-
ne & deuota assidua oratione exemplo cha-
nanę mulieris. Matthei. xv. hęc autē. (vt ait
Chrysostomus) nō iuit ad diuinos: non quęsiuit
ligaturas non vocauit īpostatrices mulieres:
sed reliquit omnia diabolica tentamenta &